

РЕШЕНИЕ
16.03.2020 г.

Номер

97

2020 година

гр. Кюстендил

В ИМЕТО НА НАРОДА

Кюстендилски административен съд,
на деветнадесети февруари
в публично съдебно заседание в следния състав:

2020 година

Председател: ИВАН ДЕМИРЕВСКИ
Членове: МИЛЕНА АЛЕКСОВА-СТОИЛОВА
НИКОЛЕТА КАРАМФИЛОВА

Секретар: Ирена Симеонова и с участието на
Прокурора: Йордан Георгиев

Като разгледа докладваното от съдия Демиревски
адм. дело № 595/2019 г. по описа на КнАдмС за 2019 г. и за да се произнесе, взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 185 – чл. 196 от Административно -
процесуалния кодекс.

Делото е образувано по протест на Марияна Сиракова – Прокурор в ОП -
Кюстендил срещу разпоредбите на чл. 32 т. 5, т. 5.1 и т.5.2 от Наредба за определянето
на местните такси и цени на услуги и администрирането им на територията на община
Дупница, приета с Решение № 101 по Протокол № 4/19.04.2013г. на ОбС – Дупница,
многократно изменяна и допълвана, последно с Решение № 14/28.01.2019 г. на
Административен съд – Кюстендил. Твърди се, че цитираните разпоредби са в
противоречие с нормативните разпоредби на акт от по – висока степен и като такива са
противозаконни. Излагат се подробни мотиви за тази незаконосъобразност и се иска
отмяната им. Направено е искане за присъждане на сторените в производството
разноски.

Ответникът - Общински съвет – Дупница не се представлява по делото и не
изразява становище.

Представителят на прокуратурата поддържа протеста, счита го за основателен и
моли оспорените разпоредби да бъдат обявени за нищожни и отменени.

По реда на чл. 188 във вр. с чл. 181 ал. 1 и ал. 2 от АПК съдът е съобщил
оспорването в ДВ, бр. 8/28.01.2020 г. /лист 82/.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите
и възраженията на страните, приема за установено от фактическа и правна страна
следното:

Предмет на оспорване по настоящето дело са разпоредбите на чл. 32 т. 5, т. 5.1 и
т.5.2 от Наредба за определянето на местните такси и цени на услуги и
администрирането им на територията на община Дупница, приета с Решение № 101 по
Протокол № 4/19.04.2013г. на ОбС – Дупница, многократно изменяна и допълвана,
последно с Решение № 14/28.01.2019 г. на Административен съд – Кюстендил.

Наредбата е подзаконов нормативен акт, чието оспорване пред съд е
регламентирано в Дял трети, Раздел III, чл. 185 - 194 от АПК. Съгласно чл. 187 ал. 1 от
АПК, упражняването на това процесуално право не е обвързано с преклузивен срок.
Съгласно чл. 186 ал. 1 от АПК право да оспорват подзаконов нормативен акт имат

гражданите, организациите и органите, чиито права, свободи или законни интереси са засегнати или могат да бъдат засегнати от него или за които той поражда задължения. Касае се за неопределен и неограничен брой адресати, спрямо които нормативната разпоредба има многократно правно действие /арг. чл. 75 ал. 1 от АПК/. Съгласно ал. 2 прокурорът също може да подаде протест срещу акта и в този аспект протестът на прокурор Сиракова се явява процесуално допустим.

Общинските съвети като органи на местното самоуправление на територията на съответната община, решават самостоятелно въпросите от местно значение, които законът е предоставил в тяхната компетентност. По силата на чл. 76 ал. 3 от АПК, вр. с чл. 8 от ЗНА и с чл. 21 ал. 2 от ЗМСМА и в изпълнение на предоставените им правомощия, те са овластени да издават административни актове, сред които и подзаконовите нормативни актове под формата на наредби. Предвид изложеното, съдът намира, че Наредба за определянето на местните такси и цени на услуги и администрирането им на територията на община Дупница, в изпълнение на конституционно закрепеното негово правомощие да издава наредби на територията на Община Дупница. При приемането на Наредбата е спазена и изискуемата от закона специална форма. Спазени са изискванията на чл. 75 ал. 3 и ал. 4 от АПК - посочен е вида на акта /Наредба/, органът, който го е приел /ОбС/ и е определен главният му предмет /определянето на местните такси и цени на услуги и администрирането им/. Като структура, форма и обозначение на съдържанието Наредбата отговаря на изискванията на ЗНА и Указа за неговото прилагане.

Правото на общинските съвети да издават наредби, с които да уреждат съобразно нормативните актове от по - висока степен, неуредени от тях обществени отношения с местно значение, е регламентирано в чл. 8 от Закона за нормативните актове. Подзаконовите нормативни актове приемани от общинските съвети, се основават на нормативните актове от по - висока степен. Те могат да уреждат обществени отношения от местно значение, само и единствено при условията и границите, определени от по - високия по степен нормативен акт, като детайлизират неговото приложение. Общинските съвети, като органи на местното самоуправление на територията на съответната община, решават самостоятелно въпросите от местно значение, които законът е предоставил в тяхната компетентност. С оглед на горесцитираното, съдът ще обсъди протестираните разпоредби от Наредба за определянето на местните такси и цени на услуги и администрирането им на територията на община Дупница, за които се твърди, че са в противоречие с чл. 107 от ЗМДТ, чл. 74 ал. 2 от ЗУТ и чл. 60 ал. 1 от Конституцията на Република България.

На основание чл. 76 ал. 3 от АПК, общинските съвети издават нормативни актове, с които уреждат съобразно нормативни актове от по - висока степен, обществени отношения с местно значение. В този смисъл следва да се съпоставят атакуваните разпоредби от Наредбата със съществуващите законови разпоредби в специалните закони.

С оспорената разпоредба на чл. 32 т. 5.1 е определен размерът на таксите за технически услуги за съставяне на протокол и издаване на разрешение за засипване на мрежите и съоръженията на техническата инфраструктура, съгласно чл. 74 ал.2 от ЗУТ за сградни отклонения, които се изпълняват от и за сметка на възложителя на основния строеж, който се захранва и остава негова собственост – 0.20 лв./м., но не по-малко от 20.00 лв. и не повече от 100.00 лв. В т. 5.2 на същия член от наредбата е определен размерът на таксите за технически услуги за съставяне на протокол и издаване на разрешение за засипване на мрежите и съоръженията на техническата инфраструктура, съгласно чл. 74 ал.2 от ЗУТ за общи мрежи и съоръжения – 0.50 лв./м., но не по-малко от 50.00 лв. и не повече от 250.00 лв.

На първо място цитираните разпоредби от наредбата противоречат на материалноправните разпоредби на ЗУТ. Съгласно чл. 73 от ЗУТ когато във връзка със строителството е необходимо да се измени положението или устройството на изградени улични подземни и надземни мрежи и съоръжения, съответните работи се извършват от възложителя на новото строителство за негова сметка след одобряване на необходимите проекти, съгласувани с експлоатационните дружества, чиито мрежи и съоръжения са засегнати, и след издаване на разрешение за строеж. В случаите на предвидени за изместване в подробните устройствени планове и специализираните схеми към тях проводи и съоръжения средствата за новото строителство са за сметка на възложителя. В разпоредбата на чл. 74 ал. 2 от ЗУТ е определен редът, по който общинската администрация разрешава мрежите и съоръженията да се засипят - след като провери, че определената линия на застрояване и другите условия и изисквания по изпълнението на строителството са спазени, мрежите и съоръженията са заснети и нанесени в съответните специализирани карти и регистри по чл. 115, ал. 4 от ЗУТ и за резултатите от проверката състави протокол. От казаното до тук става ясно, че дейности, касаещи засипване на мрежи и съоръжения са част от дейностите свързани с изграждането или ремонта на мрежи и съоръжения и всички тези дейности са за сметка на възложителя, т.е. те не се извършват от общинската администрация. Съставянето на протокол от извършената проверка и разрешаване засипването на мрежи и съоръжения е законово задължение на общинската администрация, за чието изпълнение не е установено със закон заплащане на техническа услуга.

От друга страна тези разпоредби си противоречат с разпоредбата на чл. 60 от Конституцията на Р. България, в която е регламентирано, че „гражданите са длъжни да плащат данъци и такси, установени със закон, съобразно техните доходи и имущество“.

Видовете технически услуги, за които общинските съвети са овластени да определят такса, както и начинът, и принципите на определяне на нейния размер, са визирани в чл. 107 от ЗМДТ, а именно: за издаване на скица за недвижим имот; за издаване на скица за недвижим имот с указан начин на застрояване; за презаверяване на скици, от издаването на които са изтекли 6 месеца; за определяне на строителна линия и ниво на строеж; за издаване на удостоверения за факти и обстоятелства по териториалното и селищното устройство; за заверяване на преписи от документи и на копия от планове и документацията към тях; за издаване на разрешение за поставяне на временни съоръжения за търговия - маси, павилиони, кабинни и други; за издаване на разрешение за строеж, основен ремонт и преустройство на съществуващи сгради и помещения в тях. Общинският съвет като местен законодателен орган действително има правомощието да определя местните такси и цени на услуги, посочени в ЗМДТ или предвидени в специален закон, но няма правомощието да въвежда нови видове местни такси. Въвеждането на такса за издаване на разрешение за засипване на мрежите и съоръженията на техническата инфраструктура и съставянето на протокол не е предвидено сред хипотезите на чл. 6 ал. 1 от ЗМДТ, нито сред лимитативно изброените такива за техническите услуги по чл. 107 от ЗМДТ. Въвеждането на такава такса не е предвидено и в специален закон, вкл. Закона за устройството на територията, с който именно се уреждат обществените отношения, свързани с устройството на територията, инвестиционното проектиране и строителството.

При това положение, и след като специалният закон не изисква издаване на разрешение за засипване на мрежите и съоръженията на техническата инфраструктура и съставянето на протокол, то общината не може да определя такса за издаване на такава. Такава услуга, както се посочи по-горе, не е предвидена нито в ЗМДТ, нито в специалния ЗУТ, поради което определянето на такса за нея противоречи на разпоредбите на чл. 6 ал. 1 и чл. 107 ЗМДТ, както и на чл. 74, ал. 2 ЗУТ.

Все в тази насока следва да се посочи, че съгласно разпоредбата на чл. 74, ал. 1, т. 8 и т. 9 ЗУТ строителят на улични мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура е длъжен да извърши за своя сметка необходими възстановителни работи в срокове, определени от общинската администрация, както и да отстрани нанесените повреди, констатирани от общинската администрация и отразени в констативен протокол, в срокове, определени от общинската администрация, т. е. не е необходимо да се събира такса, след като задължението за възстановяване на терените съществува в закон и там не е предвидено такова условие.

В аспекта на проверката за спазване на административнопроизводствените правила за приемането на оспорените разпоредби съдът счита, че те са спазени. Налице са кворум, мнозинство и поименно гласуване на заседанието на ОбС по см. на чл.27, ал.2, 4 и 5 от ЗМСМА. Решението за приемане на Наредбата е взето с гласовете на всички присъстващи 22-ма общински съветници от общо 33-ма съветници при явно поименно гласуване. Спазена е нормата на чл.77 от АПК за приемане на Наредбата след обсъждане на проекта със становището на ресорната ПК към ОбС. Вносителят на проекта на Наредба е измежду оправомощените лица по чл.68, ал.1 от Правилника за организацията и дейността на ОбС, неговите комисии и взаимодействието му с общинската администрация. Спазено е правилото на чл.26, ал.2 от ЗНА /ред. ДВ, бр.46/2007г./ за публикуване на проекта за Наредбата на интернет страница на общината най-малко 14 дни преди обсъждането му от ОбС за предложения и становища по проекта от заинтересованите лица, като такива не е имало. Изпълнена е процедурата по чл.78, ал.3 от АПК и чл.37, ал.3 от ЗНА за разгласяване на теста на Наредбата чрез публикуването му на интернет страница на общината. Спазено е изискването на чл.28, ал.1 и 2 от ЗНА /ред. ДВ, бр.46/2007г. във вр. с чл.142, ал.1 от АПК/ за изготвяне на мотиви към проекта за Наредба.

Предвид изложеното, настоящият състав приема, че протестираните текстове на чл. 32 т. 5, т. 5.1 и т.5.2 от Наредба за определянето на местните такси и цени на услуги и администрирането им на територията на община Дупница, са приети от Общински съвет Дупница в нарушение на материалната уредба от по-висока степен и следва да бъдат отменени като незаконосъобразни.

На основание чл. 143 ал. 1 във вр. с чл. 196 от АПК ОбС – Дупница дължи заплащане на сторените от Окръжна прокуратура – Кюстендил деловодни разноски в размер на 20.00 лв. – такса за обнародване на оспорването в ДВ.

Водим от горното и на основание чл. 193 ал. 1 от АПК, Кюстендилският административен съд

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по протест на Марияна Сиракова – Прокурор в Окръжна прокуратура гр. Кюстендил, разпоредбите на чл. 32 т. 5, т. 5.1 и т.5.2 от Наредба за определянето на местните такси и цени на услуги и администрирането им на територията на община Дупница, приета с Решение № 101 по Протокол № 4/19.04.2013г. на ОбС – Дупница, многократно изменяна и допълвана, последно с Решение № 14/28.01.2019 г. на Административен съд – Кюстендил.

ОСЪЖДА Общински съвет – Дупница да заплати на Окръжна прокуратура – Кюстендил деловодни разноски в размер на 20.00 лв.

Решението може да се обжалва и протестира пред ВАС на Р. България в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от същото.

Решението влиза в сила от деня на обнародването му от Председателя на ОбС – Дупница, по начина, по който е обявена оспорената Наредба.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

REPNO